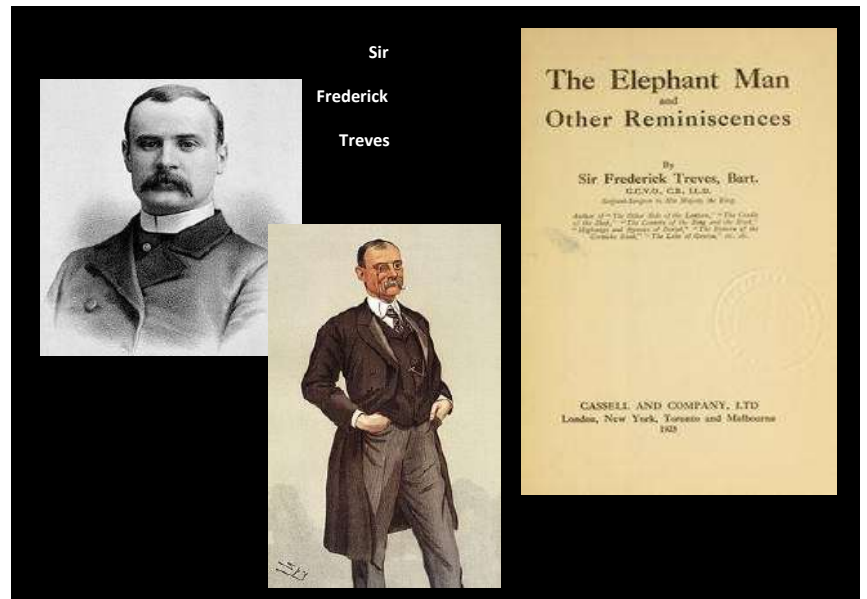

Παρουσιάζω βιογραφικά σημειώματα δεκατεσσάρων ξένων ιατρών λογοτεχνών:

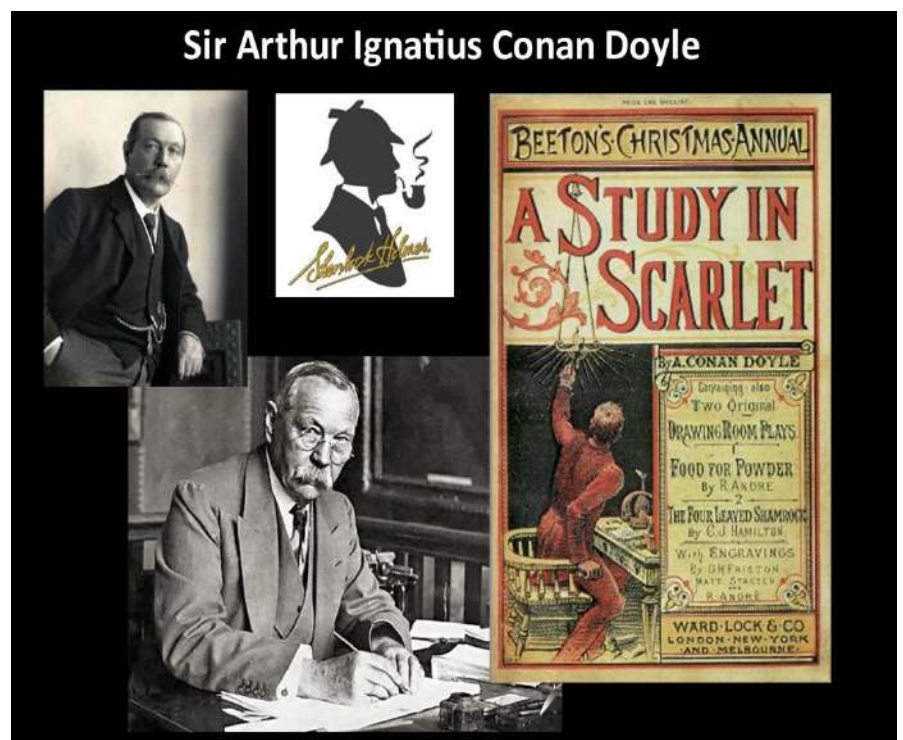
Τρηβς Σερ Φρέντερικ (Treves Sir Frederick) 1853 – 1923

Άγγλος χειρουργός, συγγραφέας. Έγινε γνωστός όταν διέγνωσε οξεία σκληροκοειδίτιδα στον βασιλιά Εδουάρδο 7ο. Το πιο γνωστό λογοτεχνικό έργο του είναι «Ο άνθρωπος ελέφαντας» (1923) που έγινε και θεατρική παράσταση. Στην Αγγλία είχε πρωταγωνιστή τον ηθοποιό Άντονι Χόπκινς και στην Ελλάδα τον Δημήτρη Ποταμίτη. Είναι η αφήγηση της ζωής του ασθενή Τζων-Τόμας Μέρρικ που έπασχε από νευροϊνωμάτωση.

Ντόουλ Σερ Άρθουρ Κόναν (Doyle Sir Arthur Conan) 1859 – 1930

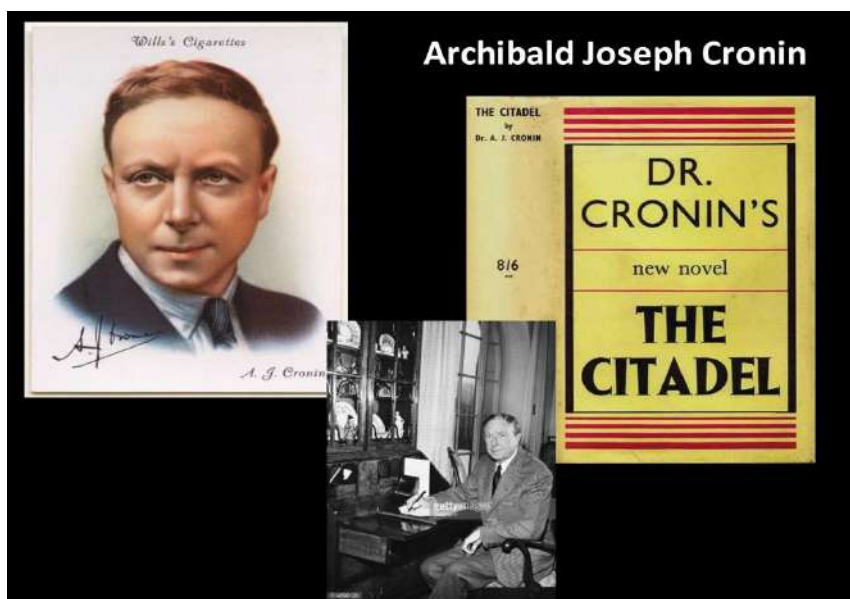
Σκώτος ιατρός και λογοτέχνης. Γενική Ιατρική για 10 χρόνια (1881 – 1891). Το 1892 εγκαταλείπει οριστικά την Ιατρική για να ασχοληθεί με τη Λογοτεχνία. Ο Ντόουλ είναι ο δημιουργός του Σέρλοκ Χολμς (Sherlock Holmes), πρότυπο οξυδερκή ερασιτέχνη αστυνομικού ντεντέκτιβ. Για περίπου 40 χρόνια (1887 – 1927) κυκλοφόρησαν μυθιστορήματά του με ήρωα τον Σέρλοκ Χολμς τα οποία διαβάζονται ακόμη και σήμερα. Το πρώτο μυθιστόρημα, με ήρωα τον Σέρλοκ Χολμς, εκδόθηκε το 1887 με τίτλο “A study in scarlet” (ελληνική απόδοση «Μια μελέτη σε άλικο»). Ο Ντόουλ υπήρξε πολεμικός ανταποκριτής και διακεκριμένος Πνευματιστής (Spiritualist). Έγραψε επίσης και μυθιστορήματα. Το πιο γνωστό είναι «Το έγκλημα στο Κονγκό» καταγγελία της συμπεριφοράς των Εμπορικών Εταιρειών προς τους ιθαγενείς.

Κρόνιν Άρτσιμπαλντ Τζόζεφ (Cronin Archibald Joseph) 1896 – 1981

Σκώτος γιατρός και μυθιστοριογράφος. Ειδικεύθηκε στη Χειρουργική. Άσκησε την Ιατρική σαν ελεύθερος επαγγελματίας στη Νότια Ουαλία. Το 1930 μετά από σοβαρό πρόβλημα υγείας αποσύρθηκε για ανάρρωση σε ένα αγρόκτημα. Εκεί, μέσα σε τρεις μήνες έγραψε το πρώτο του μυθιστόρημα "Halter's Castle" (ελληνική απόδοση «Το Κάστρο»). Ο Κρόνιν αντλούσε τα θέματα του

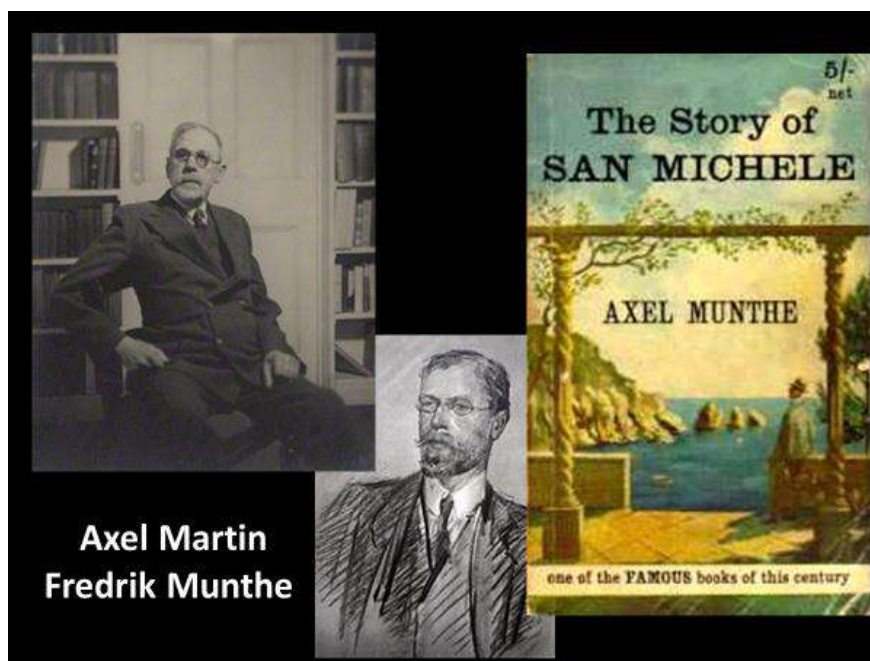
από τη ζωή των απλών ανθρώπων και συνδύαζε το ρεαλισμό με τον ρομαντισμό και τη σκληρή κοινωνική κριτική. Άλλα γνωστά έργα του: «Τα αστέρια κοιτάζουν τη Γη», «Αγρύπνια μέσα στη νύχτα», «Τα άγουρα χρόνια». Πολλά από τα μυθιστορήματά του γυρίστηκαν κινηματογραφικές ταινίες.

Μουντέ Άξελ Φρήντριχ (Munthe Axel Fredrik) 1859 – 1949

Σουηδός ψυχίατρος και συγγραφέας. Σπούδασε δίπλα στον περίφημο Γάλλο νευρολόγο Σαρκό. Αρχικά άσκησε το επάγγελμά του στο Παρίσι. Το 1885 επισκέφθηκε για λόγους υγείας το νησί Κάπρι στην Ιταλία, γοητεύθηκε από το τοπίο και αποφάσισε να κτίσει μια βίλλα κοντά στα ερείπια της βίλλας του Ρωμαίου Αυτοκράτορα Τιβέριου και στο παρεκκλήσιο του Σαν Μικέλε. Στη βίλλα αυτή έζησε για περισσότερο από εξήντα χρόνια και δέθηκε στενά με τον τοπικό

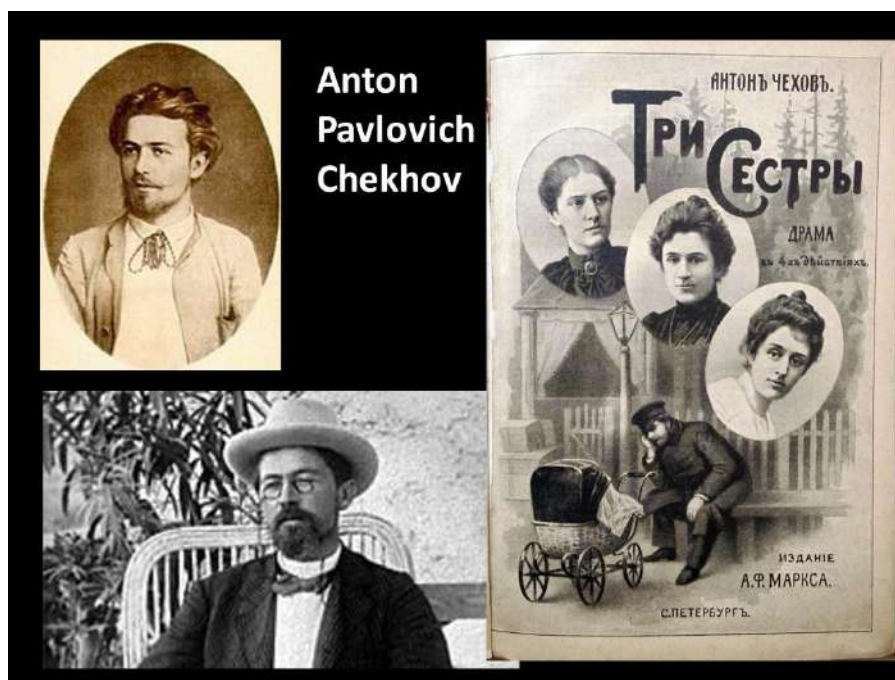
πληθυσμό. Από την περιοχή καθώς και από την ιστορία της εμπνεύστηκε το μυθιστόρημά του το «Χρονικό του Σαν Μικέλε» μια έξοχη περιγραφή λαϊκών χαρακτήρων.

Τσέχωφ Άντον Παύλοβιτς (Chekhov Anton Pavlovich) 1860 – 1904

Ρώσος διηγηματογράφος, θεατρικός συγγραφέας και γιατρός. Εγκύκλιες σπουδές στο Ταϊνάνι (λιμάνι της Αζοφικής θάλασσας). Βασική εκπαίδευση στο Ελληνικό σχολείο της εκεί παροικίας. Σπούδασε Ιατρική στη Μόσχα. Έλαβε τον τίτλο του Νομιάτρου. Το 1890 ταξίδεψε στο νησί Σαχαλίνη, που ήταν τόπος εξορίας, για να πραγματοποιήσει μια υγειονομική έρευνα. Τις εμπειρίες του από την έρευνα περιγράφει στα έργα του «Ο θάλαμος αριθμός 6» (1892), «Στην εξορία» (1892), «Το νησί Σαχαλίνη» (1893/1894) και «ο Φανός» (1896). Τα παραπάνω στοιχεία εμπεριέχονται σε αυτοβιογραφικό σημείωμα του Οκτωβρίου 1899

που έστειλε στον ελληνικής καταγωγής παλιό συμφοιτητή και φίλο του Γρηγόρη Ροσόλυμο, νευρολόγο και καθηγητή στο Πανεπιστήμιο της Μόσχας. Έγραψε μερικά διηγήματα και νουβέλες από τα σημαντικότερα της παγκόσμιας λογοτεχνίας («Ο μαύρος καλόγερος», «Βάνκα», «Το στοίχημα», «Η Κυρία με το σκυλάκι»). Αργότερα έγραψε θεατρικά έργα στα οποία με σπάνια παρατηρητικότητα περιέγραψε πιστότατα τη μέση αστική τάξη, την αποτελμάτωση από τη συμβατικότητα της επαρχιακής κοινωνίας, την πληκτική και άχρωμη ζωή των Ρώσων μικροκτηματιών. Τα έργα του χαρακτηρίζονται από χιούμορ και συνδυασμό του κωμικού και του τραγικού, «Πλατόνοφ» (1881), «Οι βλαβερές συνέπειες του καπνού» (1887), «Η αρκούδα» (1889), Γνωστά θεατρικά έργα του «Ιβανόφ» (1877/1889), «Ο γάμος» (1889), «Ο γλάρος» (1897), «Ο θείος Βάνιας» (1897), «οι τρεις αδερφές» (1901) και το κύκνειο άσμα του, ίσως το καλύτερο θεατρικό έργο του «Ο βυσσινόκηπος» (1904).

Μπογκντάνοφ Αλεξάντρ Αλεξάντροβιτς (Bogdanov Alexandr Alexandrovitch) 1873 – 1928

Ρώσος γιατρός και συγγραφέας. Ασχολήθηκε επίσης με την οικονομική επιστήμη. Δίδαξε οικονομία στο Πανεπιστήμιο της Μόσχας. Θεωρείται «ο γιατρός της Οκτωβριανής Επανάστασης». Αρχικά παίρνει μέρος στο κίνημα των Ναροντικών. (Νάροντ στα ρωσικά σημαίνει λαός).

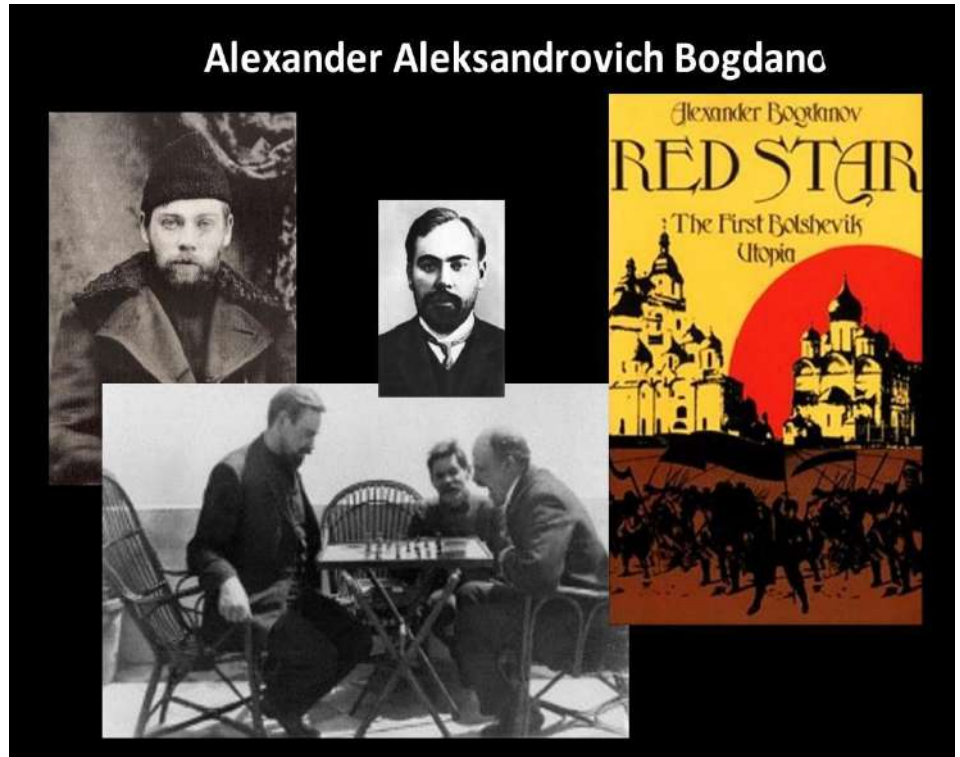
Κατόπιν γίνεται μέλος του

Σοσιαλδημοκρατικού κόμματος και το 1903 προσχωρεί στο κόμμα Μπολσεβίκων (η αριστερή πτέρυγα του Σοσιαλδημοκρατικού κόμματος). Το 1907 συλλαμβάνεται και απελαύνεται από τη Ρωσία. Καταφεύγει στο Κάπρι. Θα επανέλθει μετά την εδραίωση της Επανάστασης. Το 1921 εγκαταλείπει οριστικά την πολιτική και ασχολείται με την ιατρική έρευνα κυρίως στο χώρα της

Γεροντολογίας και Αιματολογίας. Ο Μπογκντάνοφ το 1926 οργανώνει και διευθύνει το πρώτο Ινστιτούτο Μεταγίσεων στον κόσμο.

Γνωστά έργα του: “Ο κόκκινος πλανήτης” (1907) επιστημονική φαντασία, μια κοινωνία στον Άρη.

Η Κομμουνιστική ουτοπία «Ο μηχανικός Μένι» (1992), τα αποτελέσματα της ταχείας εκβιομηχάνισης της Ρωσίας.

Μπουλγκάκωφ Μιχαήλ Αφανάσιεβιτς (Boulgakov Mikhail Afanassievitch) 1891 – 1940

Ρώσος γιατρός, διηγηματογράφος, ένας από του σημαντικότερους δραματουργούς της Ρωσίας. Η κριτική της κατάστασης της Σοβιετικής Ένωσης βρίσκεται στον πυρήνα του έργου του που διακρίνεται για την καυστική του σάτιρα και το διεισδυτικό του χιούμορ.

Γνωστά έργα του:

«Σημειώσεις ενός νεαρού γιατρού (1917/1918).

Γυρίστηκε Αγγλική σειρά στην τηλεόραση με πρωταγωνιστές τον Ντάνιελ Ράντκλιφ (τον γνωστό ως Χάρρυ Πότερ),

«Σκυλίσια ζωή» (1925) και «ο

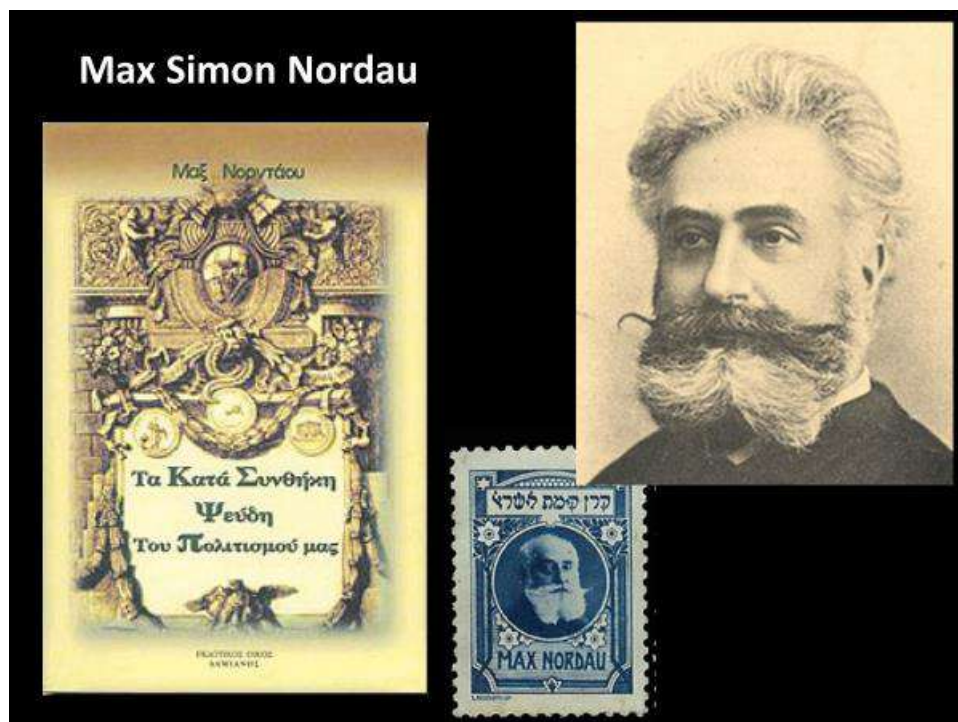
Μαιτρ και η Μαργαρίτα (1927), έργα που μεταφέρθηκαν στον κινηματογράφο.

Άλλα γνωστά έργα του «Λευκή φρουρά» (1925), «Μορφίνη» (1927).

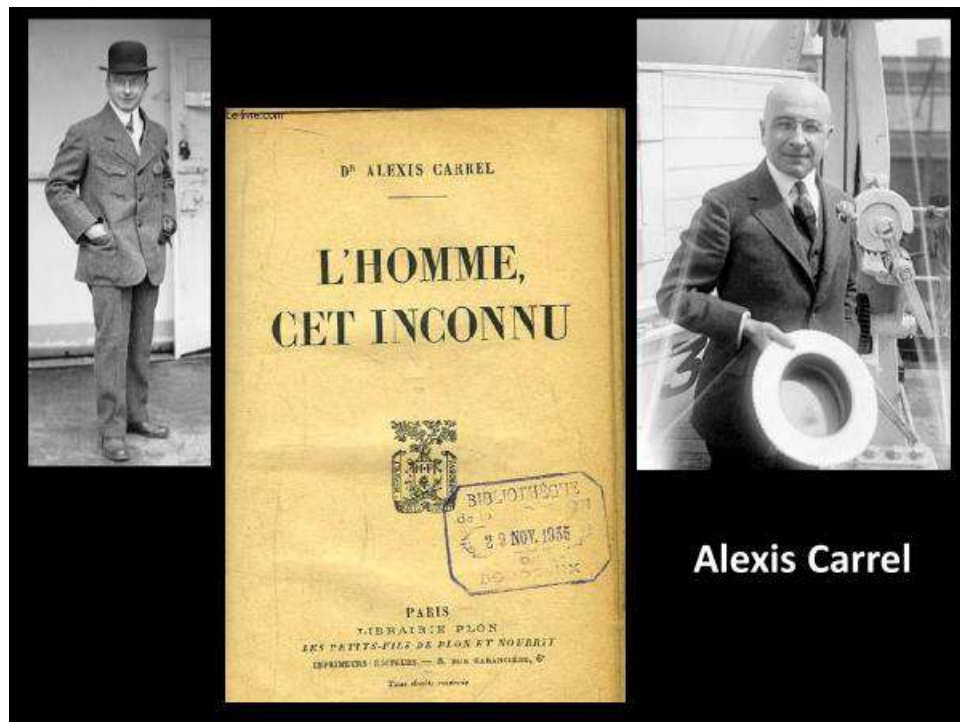
Νορντάου Μαξ (Nordau Max) 1849 – 1923

Γερμανο-εβραϊός συγγραφέας και γιατρός. Ο Νορντάου έζησε στο Παρίσι όπου άσκησε το επάγγελμα του γιατρού. Υπήρξε από τους αρχηγούς της «Σιωνιστικής κίνησης» που απέβλεπε στην αποκατάσταση των Εβραίων στην Παλαιστίνη. Γνωστότερο έργο του: «Τα κατά συνθήκη ψεύδη της πολιτισμένης ανθρωπότητας» (1883).

Καρρέλ Αλεξίς (Carrel Alexis) 1873 – 1944

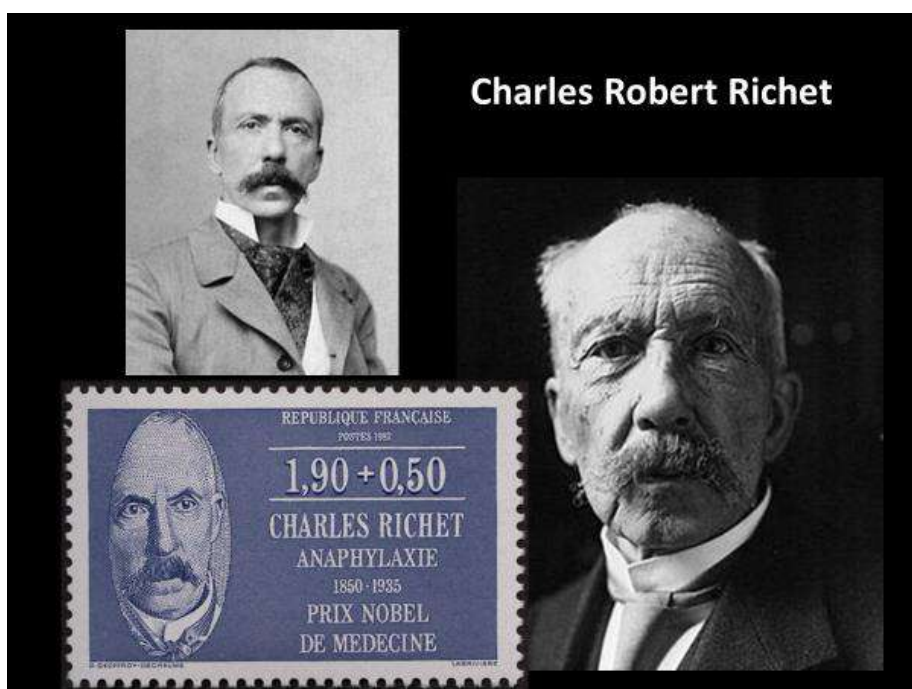
Γάλλος χειρουργός και βιολόγος. Πραγματοποίησε σπουδαίες ανακαλύψεις επί της καλλιέργειας των ιστών και της επιβίωσης οργάνων εκτός του σώματος έμβιων όντων. Nobel ιατρικής 1912. Το έργο του «Ο άνθρωπος αυτός ο άγνωστος» (1948) διαπνέεται από ευγονικές αρχές.

Alexis Carrel

Ρισέ Σαρλ Ρομπέρ (Richet Charles Robert) (1850 – 1935)

Γάλλος γιατρός-φυσιολόγος. Έγινε γνωστός από την ανακάλυψη του φαινομένου της «Αναφυλαξίας» (Nobel Ιατρικής 1913). Ο Ρισέ έγραψε θεατρικά έργα, όπως η τρίπρακτη κωμωδία «Κίρκη» (που ανέβασε στο Παρίσι το 1914 η διάσημη ηθοποιός της εποχής Σάρα Μπερνάρ), το μονόπρακτο «Ανάκριση» και επίσης το μονόπρακτο «ο θάνατος του Σωκράτη».

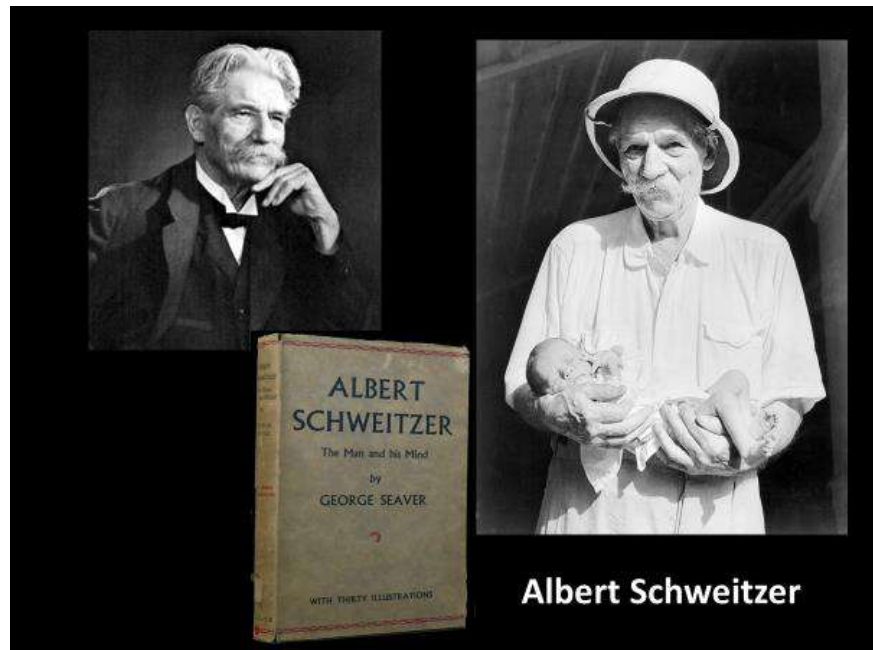

Charles Robert Richet

Σβάιτσερ Άλμπερτ (Schweitzer Albert) 1857 – 1965

Γερμανός γιατρός, θεολόγος, μουσικολόγος, δεξιότηνης του βιολιού, Έδρασε ως ιεραπόστολος. Μαζί με την γυναίκα του Έλενα Μπρισλάου ίδρυσε το 1913 στο Λαμπαρενέ της Γκαμπόν

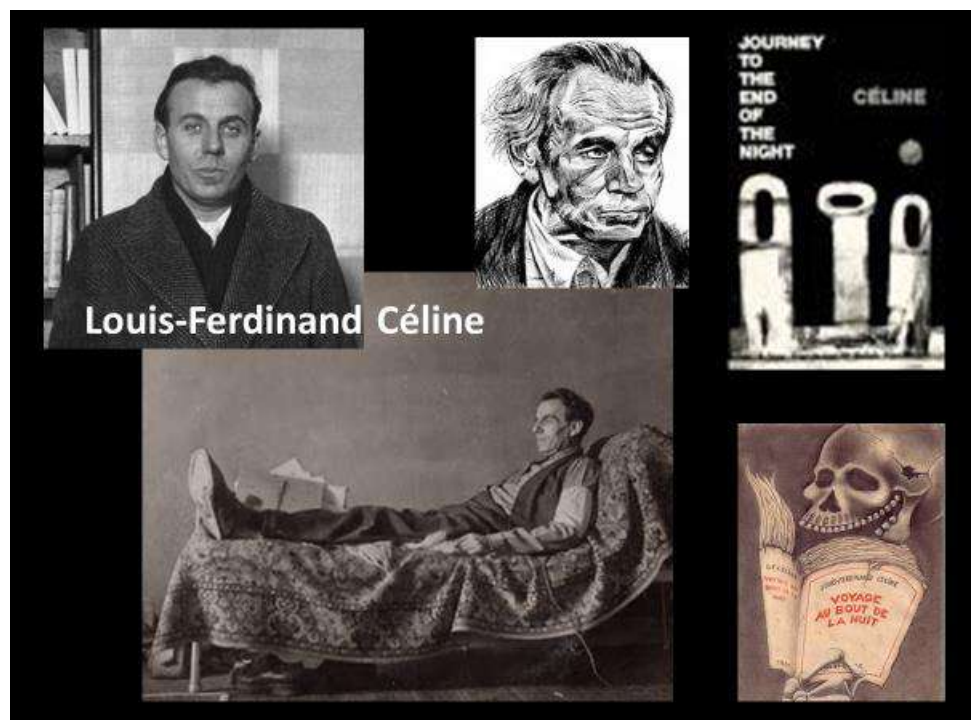
λεπροκομείο. Ο Σβάιτσερ έμεινε εκεί μέχρι το τέλος της ζωής του. Έγραψε «Βιογραφία του Μπαχ». Έργα του είναι εμπνευσμένα από τις εμπειρίες του στην Γκαμπόν. Έγραψε επίσης φιλοσοφικά και θεολογικά έργα, «Το ζήτημα της Ιστορίας του Ιησού», «Ο μυστικισμός του Αποστόλου Παύλου».

Σελίν Λουί Φέρντιναν (Celine Louis Ferdinand) 1894 – 1961

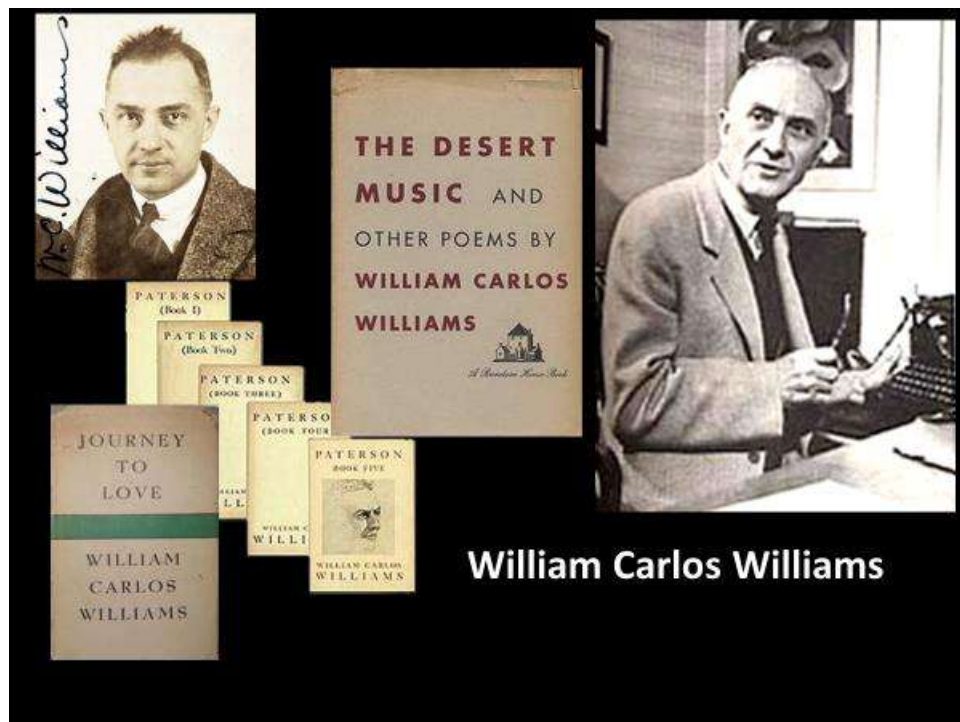
Γιατρός και συγγραφέας. Άσκησε το επάγγελμα στις φτωχογειτονιές του Παρισιού για μικρό χρονικό διάστημα. Το 1923 δημοσιεύεται το πρώτο του μυθιστόρημα «Ταξίδι στην άκρη της νύχτας» όπου απεικόνισε νατουραλιστικά τα προβλήματα της αστικής κοινωνίας. Το 1936 δημοσιεύεται το δεύτερό του μυθιστόρημα «Θάνατος επί πιστώσει ή θάνατος με δόσεις» μια καταγγελία για την «καθώς πρέπει» κοινωνία. Ήταν οπαδός του κομμουνισμού, ο Σελίν όμως μετά την επιστροφή του από την ΕΣΣΔ, το 1936, γράφει το «Mea Culpa» έναν λίβελο κατά του κομμουνιστικού καθεστώτος. Αργότερα, γίνεται οπαδός της άκρας δεξιάς. Το 1949 καταδικάζεται

λόγω της αντισημιτικής, φιλοναζιστικής στάσης του σε φυλάκιση. Τα έργα της τελευταίας δεκαετίας της ζωής του, διαπνέονται από τη φασιστική ιδεολογία.

Γουίλλιαμ Κάρλος Γουίλλιαμ (Williams Carlos William) 1883 – 1963

Γιατρός που ειδικεύτηκε στην Παιδιατρική, έγραψε κυρίως ποίηση. Πειραματίστηκε με ένα συγκεκριμένο άμεσο, συγκοπτόμενο λόγο προκειμένου να εκφράσει τον δυναμισμό του Αμερικάνικου κόσμου. Παρατηρούσε καθημερινά γεγονότα και έγραψε γι' αυτά με ιδιαίτερη ευαισθησία. Το έργο του επηρέασε πολλούς νέους Αμερικάνους ποιητές των δεκαετιών 1950 και 1960. Έχει τιμηθεί με το Εθνικό βραβείο ποίησης (ΗΠΑ) και βραβείο Πούλιτζερ.

Μαριάνο Αζουέλα Γκονζάλες (Mariano Azuela Gonzales) 1873 – 1952

Μεξικανός γιατρός και συγγραφέας. Ακολουθώντας τον ηγέτη των αγροτών Πάντσο Βίγια συμμετείχε στην Μεξικάνικη Επανάσταση ως χειρουργός και από αυτήν εμπνεύστηκε πολλά από τα έργα του.

